

ևն եկեղեցու խորանի հարթակի, մնացածները՝ աստիճանների ու պատերի վրա²⁶¹.

Կիլիայից ընդամենը մեկ արձտնագրություն է հրապարակվել՝ տյն էլ շնորհիվ Աղքոմանի հայոց եկեղեցու քահանա Եղեմիա Ապրիլյանի, որը 1910 թ. Բեսարարիայի Բուդաղի վայրում հայտնարերել է սպիտակ մարմարե տաղանաքարեր, որոնցից մեկի վրա փորոգրված է եղել.

621.

Այս է տապան հանգստեան Քըլցի տիրացու Մելքոնի դուսար Եղիսաբեթի, որ փոխեցաւ թուին ՌՄՁԴ (1765) ապրիլ 7-ին:

Հրատ. Մելքոնի Բեկ, Իз материалов..., ս. 12,
«Արարատ», 1912, հունվար, էջ 66:

Քիլիի ուղղափառ եկեղեցում Քուչակ-Հովհաննիայանը նկատել է վեց տապանաքար, որոնք օգտագործվել են սալարկելու և քարե աստիճաններ կառուցելու նպատակով: Մեծ մասի արձանագրերը եղել են եղծված: Նա մեջրերում է հետևյալ երկուար.

622.

Այս է տապան հանգստեան Պրստեցի (Բըստեցի²⁶²–Գ. Գ.) Ապրհարի (գուցե Ապրհամի²⁶³–Գ. Գ.) որդի Գրիգորին, որ հանգեաւ ի կեանս ՌՃ (1651):

Հրատ. Древности Восточные, т. II, Вып, 3, с 60.

623. Այս է տապան հանգստեան Դեւթրցի Մելեգումի կողակցին Աննայի. ՌՃ(1746), ապրիլի ժԼ(18)-ին:

Հրատ. Кучук-Иоаннесов, т. II, Вып, 3, с 60.

624. Տապանաքար, որի արձանագրությունը պրակում զետեղել ենք Արշ. Թորամանյանի վերծանությամբ.

ԿԱ. ՏԱՊԱՆԻՍ ԱՅՍ ՊԱՀԵՍՏԻ ՀԱՍԵԱԼ ԱՄԱՑ ՔԱՂՑՐԱՆՎԱԳ ՈՄՆ ԱՊԱԽՆԻ ՎԱՐԺՄԱՄԲ Գ ՅԱՏՈՒԿ / ՅԵՐԿՐԻՒ ՄԱՐԶՎԱՆՑԻ, ԵԹՈՂ ԾՆՈՂԸ. ՈՐԴԻ ՄԱՀՏԵՍԻ ՀԵՏԵՒԵԼՈՎ...

Հրատ. А. Тораманян, Из истории, 64

ԲԵԼԳՈՐԾ-ԴՆԵՍՏՐՈՎՍԿԻ

(ՆԱԽԿԻՆ-ՏԻՐԱԾ, ԶԻԹԱԹԵԱ-ԱԼԲԸ, ԱՂՔՐԻՄԱՆ, ԱԿԿԵՐՄԱՆ)

Դնեստր գետի ափին գտնվող այս բերդաքաղաքը եղել է հայաշատ գաղութներից մեկը: Մ. Բժշկյանի շրջագայության ժամանակ այստեղ ընակվելիս է եղել ավելի քան 150 հայ ընտանիք²⁶²: 1861 թ. վիճակագրական տվյալներով հայերի քանակը այս քաղաքում կազմելէ 926 մարդ²⁶³: Ունեցել են երեք եկեղեցի²⁶⁴, որոնցից մեկը՝ ս. Օդսենտը ցարդ պահպանվել է Կուղնեցովի փողոցի վրա (Կուղնոցովի N 1) և զերածվել է կրոնի պատմության թանդարանի: Եկեղեցուն կից

261 Ա. Խ. Թորամանյան, էջ 57:

262 Մ. Բժշկյան, էջ 217:

263 Ա. Թորամանյան, նշվ. աշխ. , էջ 8:

264 Լ. Մ. Մելիքստ-Բեկօ, Արմանական գրքեան առաջնական գույքը 1911, ս. 27.

գործել է Հայոց երկսեռ դպրոցը, ուր գասավանգել են մայրենի լեզվով²⁶⁵:

Ա. Օգսենար ուղղանկյուն հասակագծով միագալիճ քարաշեն աաճար է. որի կենարոնական արևելյան խորանի աջ և ձախ կողմերում կառուցված են փոքրիկ ավանդաաներ: Ողջ շինությունը կիսով չափ թաղված է հողի մեջ և հիշեցնում է առաջին քրիստոնեական աաճարները, «երրարարողությունը կաարգում էր ներքնաաներում»²⁶⁶: Անցյալ գարի 80-ական թվականներին լինելով ասաեղ, պաամարան Պ. Ա. Բայյուշկովը հեաւյալ կերպ է նկարագրում ո. Օգսենարը. «Ճարաարապեաական աեսակեաից ունենելով բաղելիկ ոճ, - գրում է նա, - եկեղեցին համարյա բարձրության կիսով չափ գանվում է գեանի մեջ ե. ներս մանելիս անհրաժեշտ է իջնել 12 ասաինան»²⁶⁷: Տաճարի և նրա մանրամասների ճարաարապեաական վերլուծությունը հանդամանորեն տրված է պրոֆ. Ա. Խ. Թորամանյանի՝ վերջերս լույս աեսած աշխաաության էջերում²⁶⁸:

Հայաղդի պաամարան Գրիգոր Կոյլավը, հիմք ունենալով քաղաքի հայկական եկեղեցում եղած 967 թ. արձանադրությունը, ենթագրում է. որ Հայերը Ակկերմանում բնակություն են հաստաել գեռես Խ գարից: Նույն կարծիքին է նաև Լ. Մելիքսեթ-Բեկը²⁶⁹: Ընդհակառակը, Քուչուկ-Հովհաննիսյանը գանում է. որ այդ արձանադրությունը աեղափոխվել է այլ վայրից և գեաեղվել է Ակկերմանի հայոց եկեղեցու պաաի մեջ²⁷⁰: Հ. Ափրունու. Համողմամբ՝ Հայ աղքարնակչությունը հիշյալ քաղաքում հասաավել է XII գարից²⁷¹, իսկ որոշ ուսումնասիրողների կարծիքով՝ XIII դարից²⁷² կամ ավելի ճիշտ՝ 1331 թվականից²⁷³, երբ մայր երկրից կաարվեց ղանդվածային արաադաղթ գեպի օաար երկրներ: Պրոֆ. Ա. Խ. Թորամանյանը, բաղմաթիվ վկայությունների հիման վրա, քննարկում է այս վարկածները՝ աալով սպառիչ պաասիաններ²⁷⁴: Մեղ հավանական են թվում ինչպես Ա. Կոչուրինսկու²⁷⁵, այնպես էլ Լ. Մելիքսեթ-Բեկի²⁷⁶ կարծիքները, ըսաորոնց՝ Ակկերմանի հին հայկական եկեղեցին կառուցվել է XV գարում, մինչև թուրքերի՝ 1484 թ. ներխուժումը, պաա այրվել 1511թ. մեծ հրակեցի ժամանակ²⁷⁷:

Ա. Օգսենա եկեղեցին ունի սագաշեն ծածկ: Զույգ մուաքերից մեկը հարավից է, մյուսը՝ արևմուաքից: Մուաքերի առջև մարմարակերա աալանքարեր են, որոնց արձանագրությունները թվագրված են XV-XVIII դարերով: Ներքուսա, պաաերի մեջ ագուցված են հիմնականում արձանագրված գեղաքանգակ խաչքարեր: Համաձայն աջ ավանդաան արևելյան պաաին հենած շինարարական արձանագրության վկայության՝ ո. Օգսենար կառուցված է 1699 թ. . Ակկերմանի հայ վաճառականների և այլ հավաացյալների միջոցներով: Աակայն այդ արձանագրությունը

265 Տե՛ս «Արարատ» 1870, ապրիլ, N 12, էջ 305-306

266 Ա. Զաշչук. Материалы для географии и статистики России. Бессарабская область, СПб, 1862, с.138.

267 Պ. А. Батюшков, Бессарабия. Историческое описание , СПб, 1882, с 72. См. также: Л.С.Берг, Бессарабия, Страна, люди, хозяйство, СПб, 1918, с. 133-134.

268 Ա. Խ. Թորամանյան, նշան. աշխ. էջ 10-17:

269 Մеликset_Беков, Армянские древности в Аккермане (в Бессарабии), с 5.

270 Խ. Ի. Կучук-Иоаннесов, Старинные армянские надписи..., М., 1903, т. II, вып. III, с. 64.

271 H. Dj. Sîrpli, Tara voevodului Stefan, Bucuresti, 1941, էջ 11-12.

272 G. Avachișal. Cetatea-Alba-, 1928, էջ 71-72.

273 Պ. А. Батюшков, Историческое описание..., с. 72.

274 Ա. Խ. Թորամանյան, նշան. աշխ. էջ 8:

275 Ա. Кочубинский. Тура(Тирас)-Белгород-Аккерман и его новая лапидарная надпись, ЗООИД, Одесса, 1901, т. XXIII, ч. I, с. 121.

276 Մеликset-Беков, Армянские древности в Аккермане, с. 17.

277 Ա. Վ. Գրիգորյան, Վեմատիկյան տարեգրություն, «Լրաբեր հաս. գիտ.», 1980, N 5, էջ 96:

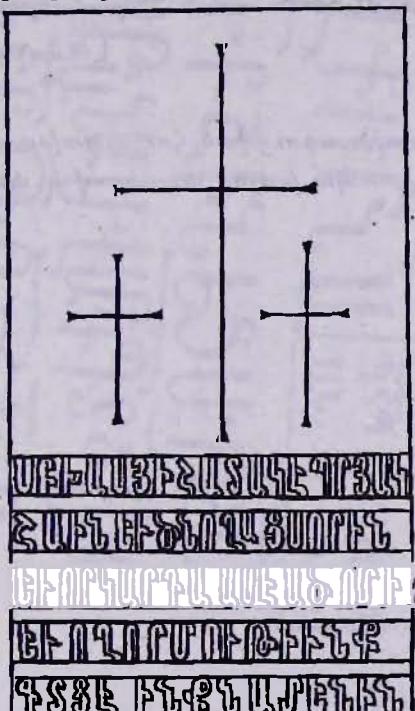
ավելի ստույգ վերաբերում է նորոգման և ոչ կառուցման աշխատանքներին, քանի որ եկեղեցու ներսի պատի արձանագրությունները թվարգրված են XV դարի առաջին կեսով: Եկեղեցու րակում եղած հին գերեղմանոցն այժմ գոյություն չունի. այն իսպառ ոչնչացվել է դարիս 70-ական թվականների սկզբին: Վերջին նորոգումների ժամանակ աաճարի ներսի և նախարարի պատերին բացվել են հետաքրքիր որմնանկարներ, որոնց տակ կան հայերեն հիշաակագրություններ:

Ավարտելով մեր խոսքը Ակկերմանի հայոց գաղութի մասին՝ նշենք, որ այն ունեցավ երկար կյանք. թեև 1792 թ. Եկաաերինա Բ-ի հրովարակով Ակկերմանի հայ աղքարնակչության դգալի մասը աեղափոխվեց Գրիգորիոպոլիս: Պրոֆ. L. Մելիքսեթ-Բեկի ուսումնասիրության շրջանում այսաեղ գեռես ապրում էր շուրջ 100 հայ ընաանիք²⁷⁸, որոնց աեղացիները կոչում էին «Հերմեն» կամ «Ժերմեն» /hermen, germin/: «Կասկած չկա, - գրում է Ա. Կոչութինսկին, - որ քնքագին հնչող «hermēns»-ի աակ պեաք է հասկանալ հայերին»²⁷⁹:

Հայեր են ապրել նաև Ակկերմանի մոռ գանվող Շարո գյուղում, որաեղ նրանք ունեցել են և գլորդ թաղածտծկ եկեղեցին՝ կառուցված Դնեսաը գեաի ափին:

Ա. ՕԳՍԵՆՏ ԵԿԵՂԵՑԻ

625. Խաչքար, սպիտակ մարմարից (97,5x 41,5սմ) ագուցված է Ճախակողմյան ավանդատան պատին: Կենարոնական խաչթևերի անկյուններում՝ մեկական փոքրիկ խաչեր, որոնց տակ՝ 5 տող:

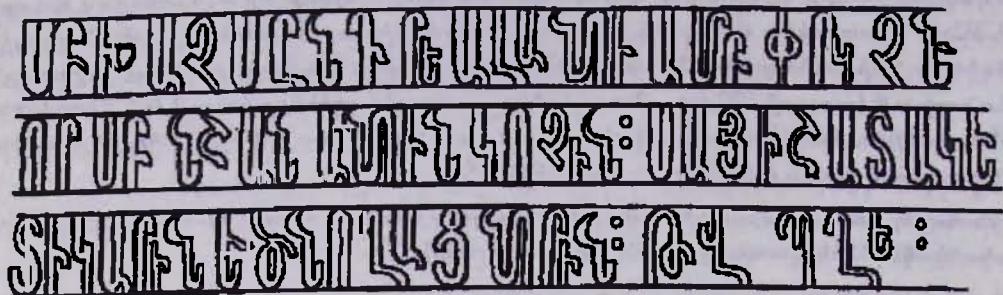
ՄՐ ԽԱՂ ՋՍ ՅԻՇԱՏԼԱԿ 」 Է ՊՐ
ՅԱԿՈՒԲԵԱԻՆ ԵՒ ԾՆՈՂԱՑ ՍՈՐԻՆ / ԵՒ
ՈՐ ԿԱՐԴԱՌԱՍԻ ՄԾ Ո/ՂՈՐԸՄ ԵՒ ՈՂՈՐ-
ՄՈՒԹԻՒՆՔ / ԳՏՑԵ ԻՆՔՆ ԱՏԵՆԻՆ:

Հրատ. Կոչութինսկի, 33, Մելիքսեթ-
Բեկօն, 32, Ա. Թորամանյան, 22:

278 Լ. Մելիքսեթ-Բեկ, Յշվ. աշխ., էշ 14:

279 Ա. Կոչութինսկի, Յշվ. աշխ., էշ 86, ծանոթ. 1:

626. Աջակողմյան ավանդատան հարավային պատին ագուցված սպիտակ մարմարե խաչքարին՝ 3 առշ.

ՍԲ ԽՍ.ԶՍ ԸՆԴՐԵԱԼ ԱՆՈՒԱՄԲ ՓՐԿՉԻՆ/. ՈՐ ՍԲ ՆՇԱՆ ԱՆՈՒՆ ԿՈԶԻՆ ՍԱ. ՅԻՇԱ-
ՏԱԿ Ե/ՏԻԿԱՐԻՆ ԵՒ ԾՆՈՂ.Ս.8 ՆՈՐԻՆ: ԹՎ. ՊՂԵ (1446):

Հրատ. *Меликset-Беков, 30, Ա. Թորամանյան, 19:*

Լուսանկ. 164

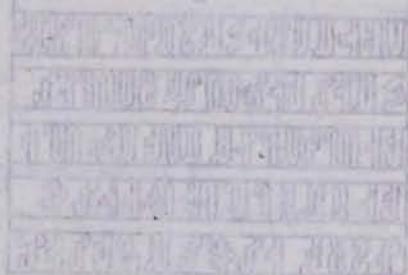
627. Աջակողմյան ավանդատան արևելյան պատին ագուցված հուշատախտակին,
որի երկու կողմերում՝ վերուսա՝ փոքրիկ գծախաչեր, ապա խոշոր տառերով և փակա-
գրերով.

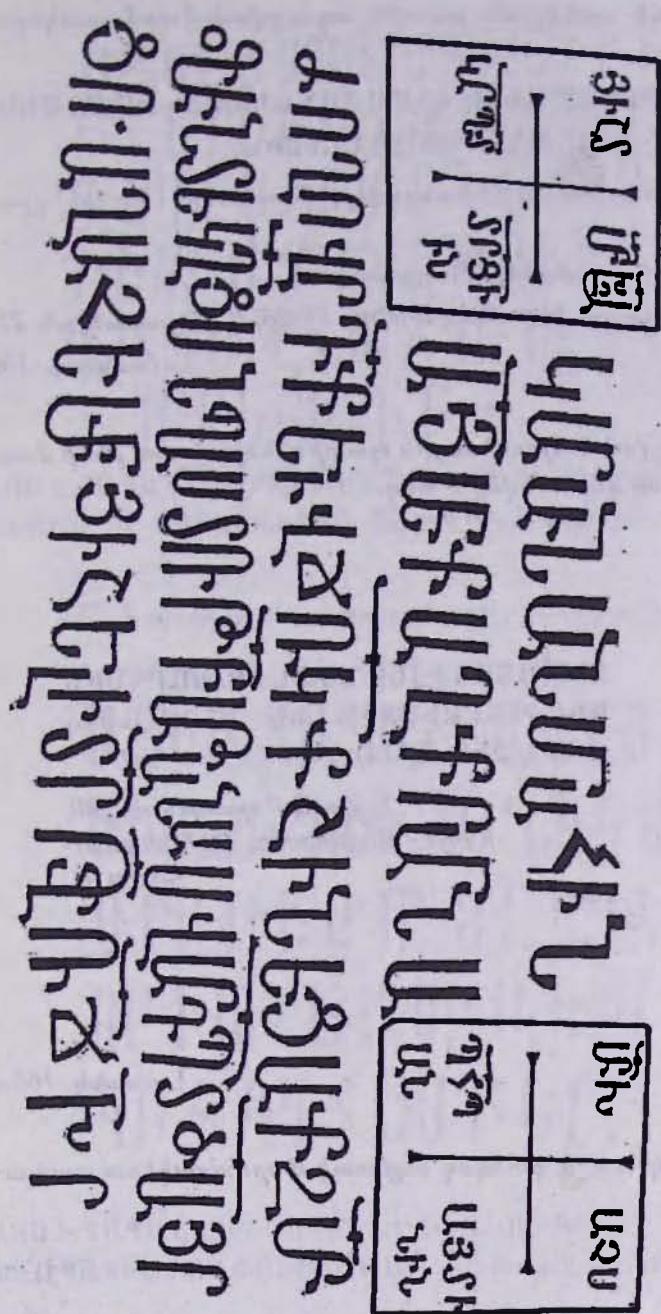
ՅԻՇԱ.ՏԱԿ Ե/ՍԲ ԽՍ.ԶՍ ԿԱՐԱՊԵՏ ՏԼԻՒՐԼԱ.ՑԻՒՆ.

Գծախաչերի շուրջ.

ՍԲ ԽՍ.ԶՍ ՊԱ.ՀԱ.ՊԱՆ ԱՅՏԻՆԻՆ:

628. Ապա՝ փակագրերով.

ԿԱՄԱՆ ԱՆՄԱՀԻՆ / ՄՑ ՄԵՔ
ԱՂՔՐՄԱՆԱ / ՃՈՂՈՎԼՈՒՐԴՔ
ԵՒ ՎԼԱՋԱՍԱՌԱԿԱՆ ՃԻ-
ՆԵՑԱՔ ԶՍԲ / ՕԳՍԷՆ Տ
ԵԿԵԼԵՑԵՑԼԻՍ

ՆՊԱՍՏՈՒԹԵԱՄ յթ ԱԹԱՆԱՍ
ՎԱՐԴԱՎԱՊԼԵԺԼԻՆ
ԾԱՑՐԼԱՑՈ:

ԱՂԱՉԵՄՔ ՑԻՇԵԼ ԼԻ ՏԵՐ.
ԹՎԻՆ Ո-ՑԽԸ (1699):

Հրատ. Կոչկ-Իօաննեսօվ, 32- սխալաշտա, Մօլիկսէտ-Բէկօվ, 24,
Ա. Թորամանյան, 20, Ին իշտու, 11

Լուսանկ. 165

629. Զախակողմյան ավանդասան արևելյան պատին ագուցված մարմարակերա հուշասալին՝ ուռուցիկ ասոելով 2 առղ.

ՏՌ ԱԾ ԹՍ ՔԸ. ԹՎԼԻՆ ՈՃԾԲ (1703). ՅԻՇԱ.ՏԱԿ] Ե ՎԷՄՍ ՏԱՆԱԿ/ԵՐՑԻ ԽՕՃԱ ՄԵՍ- ՐՈԲԻՆ, ԵՂԲԱՐԻ/ՊԼԱ.ԼՏԱ.ՍԱ.ԼՐԻՆ. Ի ԴՈՒՐԻՆ ՍԲ ՅՈՀԱՆՆԻՍԻՆ:

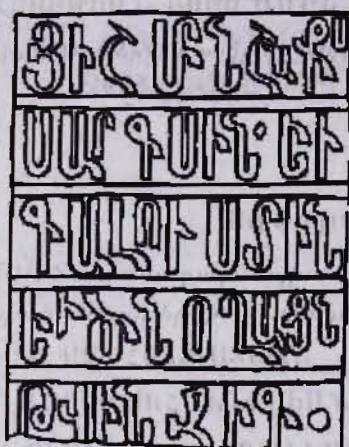
Մանոթ. Տանակերտ գյուղը գանվում է Գողթնի Վանանդաձորի մոա՝ Դոնիս (Տրոնիս) գյու- ղին կից, Տանակերտ ըլլի լանջին²⁸⁰.

L. ՄԵՂՔԵՍԵԹ-ԲԵԿԸ Պաղտասար անունը վերծանվել է Պաղտատուր:

Հրատ. Մելիքսետ-Բեկօ, 27-28, Ա. Թորամանյան, 21:

Լուսանկար. 166

630. Խաչքար (29,5x16սմ), ագուցված է Հյուսիսային պատին՝ ներքուստ, ըեմի մոա: Գանվում էր ծեփ աակ. մաքրելուց հետո վերծանվեց 3 առղ.

ՅԻՇԱ.ՏԱԿ] ՍԲ ՆՇԱՆՔՍ/ՍՍ.ՐԳՍԻՆ
ԵՒ/ ԳԱԼՈՒՍՏԻՆ ԵՒ ՇՆՈՂԱՑՆ.
ԹՎԼԻՆ ԶԻԳ (1474):

Հրատ.Ա. Թորամանյան, 20,
Կոչոս- Իոաննեսօ, 32, Մելիքսետ-
Բեկօ, 31.

Լուսանկ. 166ա

631. Եկեղեցու արևմայան մուաքի առջև գանվող սպիտակ մարմարակերտ ատպա- նաքարին՝ 6 առղ.

280 Եռվ. Լապատ. «Ազգագրական հանդէս», 11, Թիֆլիս, 1904, էջ 316

ԱՅՍԵՏԱՊԱՆԴԱՎԻՄ
ԵՆԵՐԵԴԱՆՌԴԻՎԵՆ
ԱՄՐԵՍՑԻՄՌԴԱՐԻՄ
ԴԻԱՎԱԲԻՄՌՈՒԵՑԼԻ
ԱՐՔՍԹԵՆԻՑԿԲԵՊՏԵ
ՄԲԵԲԻ-ԴԻ- •

ԱՅՍ Է ՏԱՊԱՆ ՀԱՆԳՍ/ԵՆ ԵՐԵՒԱՆՈՒ ԳԻՒՂԷՆ ԿԱՄՐԵՍՑԻ ՄԱՐԳԱՐԻ ՈՐ/ԴԻ Ա-
ԻԱ.ՔԻՆ, ՈՐ ՓՈԽԵՑԱՒ/ԱՌ ՔՍ ԹՎԿԻՆ ՌՃԿԲ (1713), ՍԵՊՏԵ/ՄԲԵՐԻ ԻԲ (22):

Լուսանկ. 167

632. Նախորդի մոտ, տապանաքար, սպիտակ մարմարից, վրան՝ 5 տող.

ԱՅՍԵՏԱՊԱՆԴԱՎԻՄՍԵՆԵՐ
ԵՒՍԵՄԴԵԿԵՐԴԻՎԿՈՄԾԵՑ
ԱՐՋԵՇԵՐԴՐԱ/ ՍՎԱՊԱՎՈՐՆ
ՈՐՓՈԽԵՑԱՎՈՐՈՔՍ ԲԴԵՄԻ Ժ
ԿԲՀՊԻՑԵՄԲԵՐԻ- ՀԵՄԸ

ԱՅՍ Է ՏԱՊԱՆ ՀԱՆԳՍԵՆ ԵՐԵՒԱՆՈՒ ԳԻՒՂԷՆ ԿԱՄՐ ԼԵՍՑԻ ՑԱՐՈՒԹԵՆԻ ՈՐԴԻ
ԱՂԱՊԱՊԻՆ/ ՈՐ ՓՈԽԵՑԱՒ ԱՌ ՔՍ ԹՎԿԻՆ ՌՃԿԲ (1713), ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ Ը (8)-ՈՒՄՆ:

Լուսանկ. 168

Եկեղեցու հարավային շքտմուաքից ներս գտնվող փոքրիկ նախասրահի աջ և ձախ կողմե-
րում իրար կից գտնվում է սպիտակ մարմարից կերտված 7 տապանաքար, որոնցից երկուսի նախ-
շերն ու գրությունները մաշվել են, իսկ մյուսներինը՝ հաջողությամբ ընթերցվում են: Ի
գեալ, այս նախասրահի պատերին 1983 թ. հայտնարերվեցին ռավականին լավ դահպանված որմ-
նանկարներ՝ մարգկային գեմքեր, այլևայլ կառույցների պատկերներ, ու մելանով կատարված մա-
կագրություններ:

633. Տապանաքար, սպիտակ մարմարից. գտնվում է նախասրահում: Վրան՝ 20 տո-

Մինեւ ԱՅՍ ԶՈՒԱՐԻ ՊԱՏԱ ՆԻ
ՈՐԴԻ ՔՐՈՋ ՆՈՒԻՐԻԱ ԿԻՆ
ԷՇՄԱՍԾՆԻ ՄԲ ԱՐՈ ՈՒՆ
ՏԵՐ ԴԱՆԵԼ ԱՐՀԻ Պ ՏԻՆ
ՊԱԵԱԶԻՏՑԻ ԵՂՎ ՍԸ ՄԻՆ
ԻՎԱՂՔԻՐՄԱՆ ԱՅՍ ՔԱԱ ՖԻՆ
ԸԱՏ ԸՆԹԱՑԻՑ ԱՄԱՆԱ ԿԻՆ
ՅԵՐԿԻՐ ՕՏՄԻ ՊԱՆԻՏԱԳԻՆ
ԶՈՒՆ Ի ԲՆԱԻՏՑ ԱՄԵՆԵ ԻՆ
ՅԵՂՄԱՅ ԱՄԵՐՄԱԳՐՑ ՄԻՑ
ԶԿԱՄԱՆ ԱՇԽՄՐ ԿԱՆԱՐ ԻՆ
ՎԵՐՄԵՆԱՑ ՅՈՒՐՈՄ ԱՆ ՁԻՆ
ԷԼԻՔ ԶԻՐՄՆ ԲՐԱՅԻ ՎԻՆ
ԵՐԿ Ի ՍՈՒԴ ԼՄՋ ՏԵՄԱՆ ԳԻՆ
ՉՈՒԵԱՑ ԶՃԱՆ ՅԱՎԻՏԵ ՄԻՆ
ԻՎԱՆՈՒԹԵԱՆ ԻՐ ԿԱԱԱԿԱ,
ՀԱՅԵ ԱՐԴ ՍԵԽՄ ԶՊՐԱՄԻՆ,
ԻԴԻ ՊԱԿԱՑԻ Ի ԻՐՈՅ ՇԵՐ ՄԻՆ
1947 յնու, Ը,

ԶՈՒՆ 21

ՄԿՐՏԻՉ ԱՅՍ ԶՈՒԱՐԻ ՊԱՏԱՆԻՆ
ՈՐԴԻ ՔՐՈՋ ՆՈՒԻՐԱԿԻՆ
ԷՇՄԻԱԾՆԻ ՄԲ ԱԹՈՌԻՆ
ՏԵՐ ԴԱՆԵԼ ԱՐՀԻ ՊԵՏԻՆ,
ՊԱԵԱԶԻՏՑԻ ԵՂՎ ՍԸՄԻՆ
Ի ՅԱՂՔԻՐՄԱՆ ԱՅՍ ՔԱՂԱՔԻՆ.
ԸԱՏ ԸՆԹԱՑԻՑ ԱՄԱՆԱԿԻՆ
ՅԵՐԿԻՐ ՕՏՄԻ ՊԱՆԻՏԱԳԻՆ
ԶՈՒՆ Ի ԲՆԱԻՏՑ ԱՄԵՆԵԼԻՒՆ
ՅԵՂՄԱՅ ԱՄԵՐՄԱԳՐՑ ՄԻՑ
ԶԿԱՄԱՆ ԱՆԴԱՐՑ ԿԵՆԱՐԱՐԻՆ
ՎԵՐՄԵՆԱՑ ՅՈՒՐՈՄ ԱՆ ՁԻՆ
ԷԼԻՔ ԶԻՐՄՆ ԲՐԱՅԻ ՎԻՆ
ԵԹՈՂ Ի ՍՈՒԳ ՅՈՅՃ ՏԵՏՄԱԳԻՆ,
ԶՈՒԵԱՑ ԶՃՈՒ ՅԱԻՏԵՆԻՆ
Ի ՄԱՆԿՈՒԹԵԱՆ ԻԻՐ ՀԱՍԱԿԻՆ.
ՀԱՅԵ ԱՐԴ ՄԵՆ ՄԻ ԶՈՂՈՐՄԻՆ
Ի ԴԻՊՈՂԱՑԴ Ի ԻՐՈՅ ՇԻՐՄԻՆ:

1247թՎԻՆ (1798)

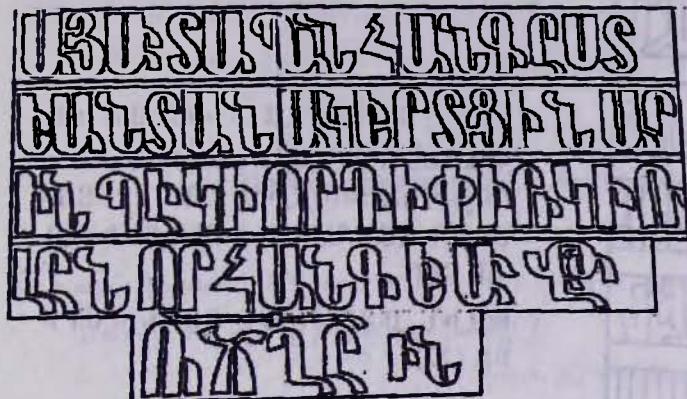
ԱՊՐԻԼԻ 21

Մանոթ. 1. Նույնատիպ արձանագրություն Քուչուկ-Հովհաննիսյանը նկատել է Ակկերմանից 5 կմ Հեռավորության վրա գտնվող մի վայրում, Դնեստր գետի ափին: Նրա ասելով՝ գա Հակոր երևանցու՝ 1715 թ. թողած արձանագրությունն է. որը չի մեջրերում:

2. Հիշատակված Դանիել արքեպիսկոպոսը 1802 թ. ընարվեց կաթողիկոս և գահակալեց 6 տարի:

Հրատ. Կոչոկ-Իօաննեսօվ, 34, Մելիքսետ-Բեկօվ, 33, Ին իստորի, 23-24
Լուսանկ. 169

634. Տապանաքար, սպիտակ մարմարից, նախորդի կողքին. վրան քանդակված են երկնասույզ նոճիներ և կենաց ծառ։ Ստորև՝ 5 տող։

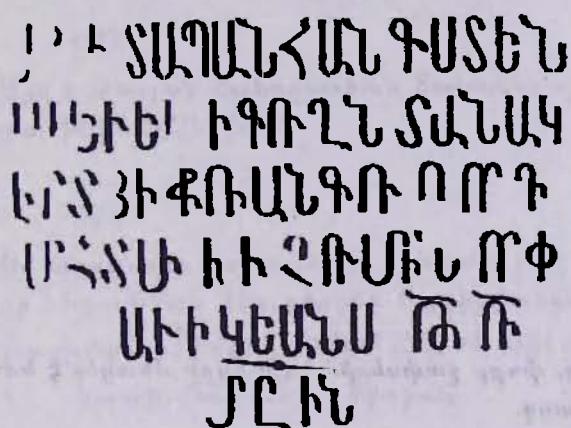

ԱՅՍ Է ՏԱՊԱՆ ՀԱՆ-
ԳԼՍ/ԵԱՆ ՏԱՆԱԿԵՐՏՑՑԻ
ՆԱՐ/ԻՆ ՊԵԿԻ ՈՐԴԻ ՓԻՐԻ-
ԿԻՈՒ/ ԼԵՆ, ՈՐ ՀԱՆԳԵԱԻ
ԹՎԻՆ ՌՃՂԸ(1749)-ԻՆ։

Հրատ. Из истории, 23

Լուսանկ. 170

635. Արանից փոքր-ինչ հարավ եղած նույնակերտ տապանաքարին՝ 6 տող։

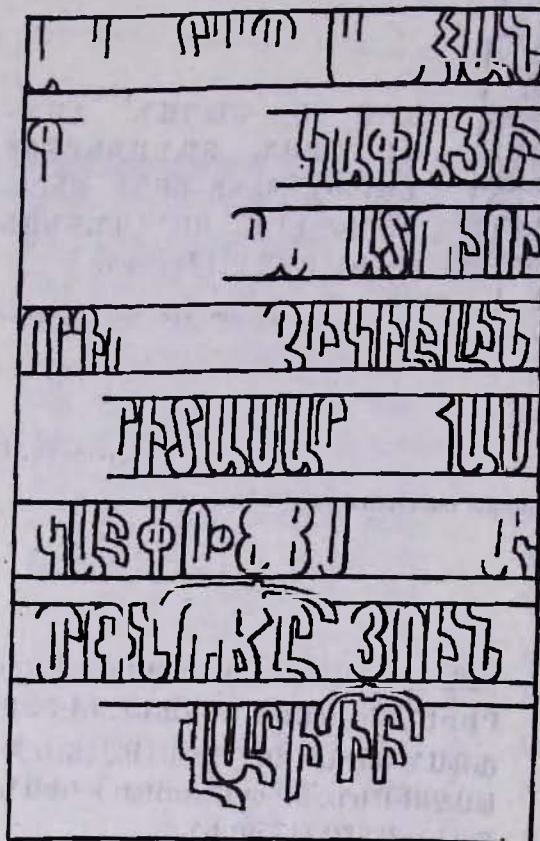

ԱՅՍ ԼԵՍԱՊԱՆ ՀԱՆԳՄԵԼԱԽ/ Ա-
ՐԵՒԵԼՑԻ ԳՈՒՂՆ ՏԱՆԱԿԵՐՏՑՑԻ
ՖՈԱՆԳՈՒԼԻ ՈՐԴԻ/ ՄԼԱՀԱՏԵՍԻ
ԽԱՉՈՒՄԻՆ, ՈՐ Փ/ՈԽԵՑԱԻ ԿԵԱՆՍ
ԹՎԻՆ ՌՄՄԸ (1759)-ԻՆ։

Հրատ. Из истории, 23

Լուսանկ. 171

636. Տապանաքար, սպիտակ մարմարից, եղծված արձանագրությամբ, սակայն
հնարավոր է վերծանել.

637. Տապանաքար, սպիտակ մարմարից, փոքր չափսերի. Ճախ եզրը մնացել է նորաշեն պատի մեջ: Կարելի է վերականգնել 6 տող.

- ՏԱՊԱՆԱՔ
- ՏԻՐԱՑՈՒԵՒ
- ԵԱՍԿՈՐԴԻ
- ՆԷՄԼԵՐՓՈ
- ԻԽԵԱՆԸԸ
- ԹՈՂԴՐ

Առև է ՏԱՊԱՆ ՀԱՆԳՍԵԱՆ ԿԱՓԱՑԵՑԻ ԱԼՍՈՒԱՇԱՏՈՒՐԻ
ՈՐԴԻ ԵԶԵԿԻԵԼԻՆ, / ՈՐ ԵՐԻՏԱ-
ՍԱՐԴ ՀԱՍԱԿԱԻ ՓՈԽԵՑԱԻ ԱՌ-
ՔՈ ՏԵՐ

ԹՎԻՆ ՌՃԸ(1659), ՅՈՒՆ/ՎԱՐԻ
ԻԲ (22):

638. Եկեղեցու հարավային մուտքի ձախ պատին, սվաղի տակ բացված որմնանկարին. 1 տող.

...ԼՈՅՍԻ ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ ՀԵԹԱՆՈՍԱՑ:

639. Նկարի գլուխ լուսապսակից վեր.

ԱՆՆԱ.

Արձանագրություններ, որոնք այժմ տեղում չկան²⁸¹:

640.

ՍՐ խաչ յիշաաակ է նուաստ Դաւթի...դրեցաւ թիւ ՆԺԶ (967):

Մանոթ. Թվականը խիստ կասկածելի է:

Հրատ. Կոչուկ-Իօաննեսօվ, Ճր. Յոօտ, 63, Իզ իստորիա. 7

641.

Բարեխաւս է սուրբ Նշան Ալէքսին, Սալումանին և Էմին պէին. թվ. ՊՂԶ (1447), դեկտեմբերի...

Հրատ. Կոչուկ-Իօաննեսօվ, 34.

642.

Այս է տապան հանգըստեան Տանակերոցի Փիրդուլի որդի Նիկաույոսին, որ փոխեցաւ թվին ՌՀԳ (1624):

Հրատ. Կոչուկ-Իօաննեսօվ, 34.

643.

Ով անցաւորք ճանապարհի, խնդրեմ ի ձօնչ առւք վողորմի. եթէ ասէք հայր մեղա, մի օր նեզութեան ձեզ ողորմի Աղքիրմանցի Սերգիսի կողակից Դշխոյին, որ փոխեցաւ յԼաշխարհէսլ թվին ՌԲՁԵ (1756) իթ (22) օրն:

Մանոթ. Կասկածելի է թվականը:

Հրատ. Կոչուկ-Իօաննեսօվ, 34.

644. Տապանաքար, սպիտակ մարմարից. շրջված վիճակում եղել է դեպի Շաբողնացող ճանապարհի եղրին կառուցված փոքրիկ թաղածածկ եկեղեցու մուտքի մոտ.

Այս է աապան հանգստեան Երևանու ի գործէն Կեթւոնեցի Յակորի որդի աիրացու Յօվանէսին, որ փոխեցաւ առ Քս թվին ՌՃ/ԿԴ/-ին (1715) դէկտէմբերի ի (20) օրին:

Հրատ. Մելիքսետ-Ենօվ, 41, Ա. Թորամանյան, 24:

645. Տապանաքար, սպիտակ մարմարից. դանվելիս է եղել Բուլղարական կոչված եկեղեցու մուտքի մոտ աստիճանների կողքին.

Շնորոք Ամենազօր Կոչողին ես աէր Խաչատուրի լծնակից Մարին, որըս փոխեցաւ առ.

281 Քոչուկ-Հովհաննեսիանը Աղքամանի 42 արձանագրություններից (45x110սմ չափսերի) Բրատարակել է 6-ը: Մյուսները եղել են տեղի ս. Աստվածածին եկեղեցու պատերի մեջ, ինչպես նաև ծխական դպրոցում: ուր տեղափոխել եր ուսուցիչ Այդինյանը:

այն, որում ցանկայի. թվին ՌԹՁԸ (1759)-ին, սեպտեմբերի իջ (23), օրն շարաթի. ոհ, եղկելի եւ մեղապարտ մնացի իմոց. ով որ կարդա՝ մէկ բերան ողորմիս ասացէ և ոգորմեսցի. ամէն:

Մանոթ. ՄԵԼԻՔՍԵԹ-ԲԵԿՈՂ կարդացել է սեպտեմբերի 9:

Հրատ. Մելիքսեթ-Բեկով, 42

646. Տապանաքար՝ մարմարից. գտնվելիս է եղել ո. Օգսենս եկեղեցու ցանկապահի հարավ-արևմայան անկյունում.

Սարդիս վաճառական

Ճարտար քաջ խոհական,

ծնունդ Ախքիրմանի՝

Որդի Խարայ Դաւթի.

Նախնի Ախքիրմանու.

Յանինջ գիւղն Արգասու,

Զանայ Հայցմամբ յողոք

Արքային բարնայ ըողոք՝

Յերկրէս տարագրելոց

Դարձման եգիտ միջոց.

Ի թուին Հայոց 1211, գեկամբ. 5,

Օրն չորեքշարթի (1762):

Հրատ. Մելիքսեթ-Բեկով, 42, Իզ истории, 24

ԲԵԼԳՈՐԾՈՂ-ԴՆԵՍՏՐՈՎՍԿԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԵՐԵԶՄԱՆՈՑ

Գանվում է քաղաքի Շարսկայա փողոցի ծայրամասում, մսի կոմբինատի մոտ: 1970-ական թվականների վերջերին ոչնչացվեց այս ձեռնարկության նոր մասնաշենքերի կառուցման պահանջով: Մեր այցելության ժամանակ (1971 թ.) գտնվում էր բավարար վիճակում, ցանկապահած էր գեղնավուն, թրծած աղյուսով: Գերեղմանոցի պահակ Կոնսասանակին հիշենկոն մանրամասն պատմեց իր հոր (որը նույնպես պահակություն է արել այսակղ) կենդանության օրոք կանգնեցված մահարձանների ու կոթողների մասին:

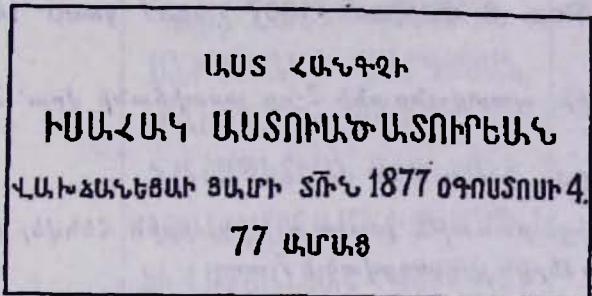
Գերեզմանոցում առանձնապէս աչքի էին ընկնում Ասավածառույանների (Ասվադուրովների)²⁸² շիրիմ-ասան կոթողները (ճարաարապեա Լ. Նաֆիլյան, ինժեներ Ն. Շեցով) մարմարակերա սքանչելի արձաններ, քանդակաղարդ ասպանաքարեր, որոնցից մի քանիսը փրկվեցին և աեղափոխվեցին ո. Օգսենս եկեղեցու բակ: Տեղեկանալով այն մասին, որ ոչնչացվելու է այս գերեզմանոցը, մենք ընդօրինակեցինք որոշակի արժեք ներկայացնող ըոլոր արձանագրությունները, անկախ նրանց ժամանակից:

282 Ասվադուրովների դամբարանի մանրամասն Ակարագիրը տես'ն Ա. Թորոսյանյան, Աշվ. աշխ., էջ 24-25, ինչպէս նաև Օրա Իզ истории, 26-27.

647. Դամրաբան՝ երկթեք աանիքով, մուաքի ճակաաին ամրացված սպիաակ մարմարե սալաքարին՝ 4 առղ.

ԴԱՄԲԱՐԱՆ/ՄԱՐԿՈՍ/ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐԵԱՆ8/ԵՒ ԸՆՏԱՆԵԱՑ ԻՒՐՈՑ:

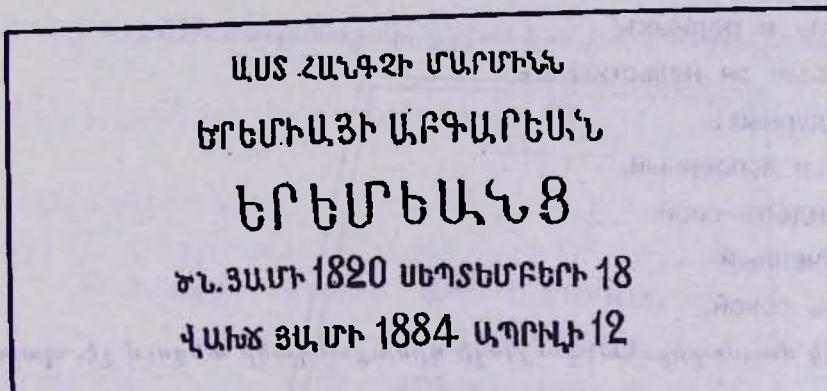
648. Մահարձան-կոթող, սպիաակ մարմարից: Արեմայան կողմին, դարդաքանդակների աակ՝ 5 առղ.

ԱՍՏ ՀԱՆԳՁԻ/ԽՍԱՀԱԿ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐԵԱՆ./ ՎԱԽԱԶԱՆԵՑԱԻ ՅԱՄԻ ՏԵԱՌՆ 1877, / ՕԳՈՍՏՈՍԻ 4/ 77 ԱՄԱՅ:

Հակառակ կողմում՝ նույնը ոռւսեղն:

649. Մահարձան, սպիաակ մարմարից. պատվանդանի վրա՝ հերարձակ ծնկաչոք կին, հայացքը դեպի երկինք: Պատվանդանի հյուսիսային կողմին, սաորև՝ 5 առղ.

ԱՍՏ ՀԱՆԳՁԻ ՄԱՐՄԻՆ / ԵՐԵՄԻԱՅՅԻ ԱԲԴԱՐԵԱՆ/ ԵՐԵՄԵԱՆՑ/ ԾՆ. ՅԱՄԻ 1820, ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ 18. / ՎԱԽԱ ՅԱՄԻ 1884, ԱՊՐԻԼԻ 12:

Արեմայան կողմին.

Здесь покоятся прахъ /Еремъ Макарича/ Еремева/- родился 18 сентября 1820 года. /скончался 12 Апрѣля 1884 года.

650. Մահարձան, մարմարակերա, երկասաիճան պատվանդանով. պատվանդանի վրա կանդնած է հերարձակ կին, ձեռքերը կրծքին ծաղած, թոկով ամրացված խարիսխը կողքին: Քանդակից ներքեւ՝ 5 առղ.

Ա.ՅՍ Է ՏԱՊԱՆ ՀԱՆԳՈՒՑԵԱԼ/ ԳԱԼՈՒՍ/ ԱՍՎԱԴՈՒՐԵԱՆ8./ ԾՆԵԱԼ 1812 Թ. ՅՈՒՆԻՍԻ 1-ԻՆ, / ՎԱԽԱՆԵԱԼ 1886 Թ. ՕԳՈՍՏՈՍԻ 19-ԻՆ:

Արեմայան կողմին՝ 2 առղ.

ՅԻՇԱՏԱԿ ՍԱՐՐԱ. ԿՆՈՉԻՑ/ԵՒ ՕՐԻՕՐԹ ՄԱՐԻԱՄԻՑ:

651. Մահարձան, մարմարակերտ. երկաստիճան պատվանդանի վրա կանդնած է հերարձակ կին, աջ ձեռքը կրծքին, ձախով բոնել է խարիսխի կոթը. ստորև՝ քառաթե հրեշտակներ: Տղամարդու դիմաքանդակի շուրջ, վերից 2-րդ պատվանդանին՝ 2 առղ.
ՄԻՄԵՈՆ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐԵԱՆ/ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐՈՎ:

Ապա՝

Семеонъ Феодоровичъ/ Асвадуровъ. /Род. 6 февраля 1807 года./ умер 14 декабря 1875 года.

Նույն մահարձանի արևմտյան կողմին, պատվանդանի 2-րդ աստիճանի վրա՝ 2 առղ.

ՄԱՐԻԱՄ ՄԻՄԵՈՆԵԱՆ/ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐՈՎ:

652. Մահարձան, սպիտակ մարմարից, քառաթե խաչը դլախին, որին հենվել է փոքր-ինչ թեքված կինը: Պատվանդանի կողմերին փորագրված է 7 առղ.

Здесь покоятся рабъ Божий /Мелкисетекъ/ Мардирсовичъ/ Азатовъ/. Родился в 1832 году./ скончался 1884 года 22 августа /Аккерманъ./

653. Հյուսիսային կողմին՝ 8 առղ.

Смиреннымъ честнымъ / и правдивымъ/
Слыть межъ знакомыхъ/ и родныхъ/
Прелыща гъ вспыхъ славомъ/ онъ нельстивымъ
Не зналъ помысловъ/ дурныхъ
Трудомъ вскормленный и вспоенный,
В трудѣ онъ жребій виделъ свой.
Недугомъ тяжкимъ удрученный
Сошелъ на вѣчный онъ покой.

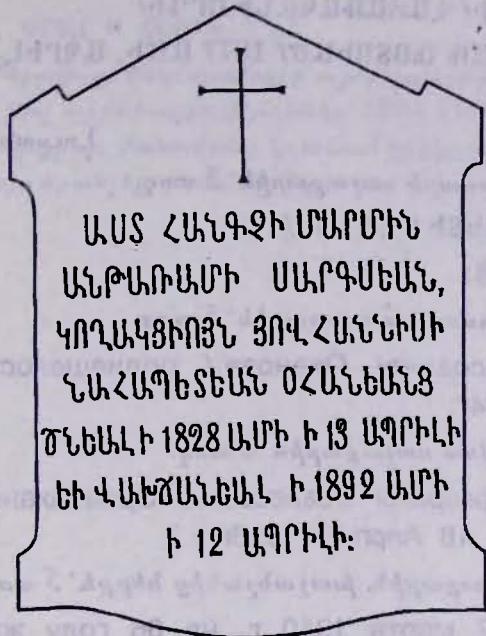
654. Կոթող, սպիտակ մարմարից. Հանդուցյալի դիմաքանդակը տեղում չէ. պատվանդանի վրա՝ 5 առղ.

ԱՖԳՐՄԱՆՑԻ ՄԱՆՈՒԿ ՎԱԶԱՐԱԿԻՆ, ՈՐԴԻ ՀԱՐԱԶԱՏ ՔՐԻԶԻ /ՄԱՐՊԻԹԵԱՆ ՔԱԶԵԻ ԽՈՀԵՄ Ի ՆՄԱՆ ՄԵՐ ՀՈԳԱԲԱՐՑՈՒ/ ՀԱՅՈՑ ԴՊՐԱՏԱՆ. /ՇԱԽԱԼ Ի 1808 Թ. ՓՐԿՉԱԿԱՆ. ՍԱ/ ՓՈԽԵԱՑԱՆ ԱՌ ԱՇ 1869 ԹՈՒԱՅԱԿԱՆ Լ. ՏՐ ՑՈ ԴԱՍԵՍՑԵ/ ԶՀՈԳԻ ՄԲ Ի ԴԱՍՍ ԵՐԱՆԱԿԱՆ:

655. Կոթող, սպիտակ մարմարից, վրան՝ թևավոր խաչ. միջին պատվանդանին՝ 4 առղ.

ԱԱՏ ՀԱՆԳՉԻ ԿԱՐԱՊԵՏ /ԱԻԱԳԵԱՆ/, ՈՐ ՇՆԱԿ 1800/ ԵԻ ՀԱՆԳԵԱԿ Ի ՏԵՐ 1880:

656. Կոթող, սպիտակ մարմարից, վրան՝ թևավոր խաչ, ստորև՝ 7 առղ.

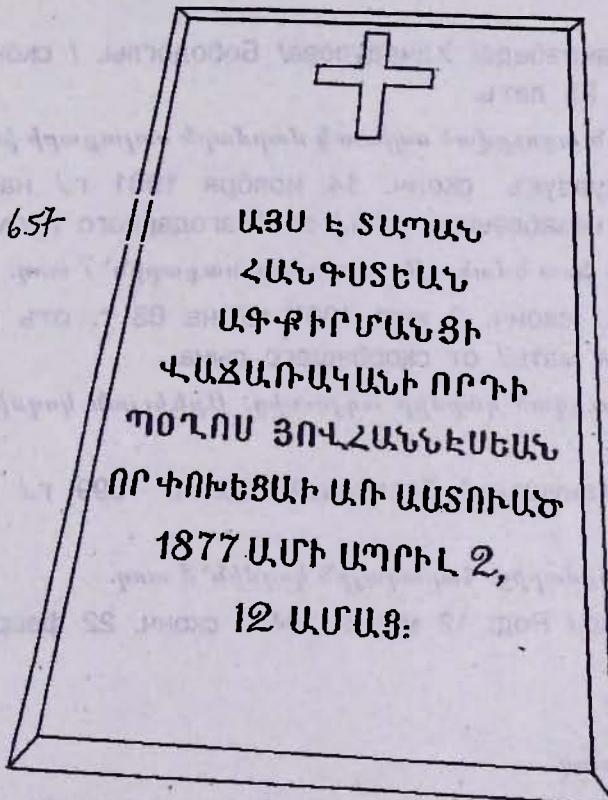

ԱՍ ՀԱՆԳԻ ՄԱՐՄԻՆ/ԱՆԹԱՌԻ
 ՍԱՐԳՈՒԵԱՆ/ԿՈՂԱԿՑԻՈՅՆ ՅՈՎՀԱՆ-
 ՆԻՄԻ/ ՆԱՀԱՊԵՏԵԱՆ ՕՀԱՆԵԱՆՑ. /
 ՇԽԵԱԿԻ 1828 ԱՄԻ, Ի 13 ԱՊՐԻԼԻ/ԵՒ
 ՎԱԽՑԱՆԵԱԿ Ի 1892 ԱՄԻ/ Ի 12 ԱՊ-
 ՐԻԼԻ:

Արևելյան կողմին՝ 6 տող.

Здесь покоятся прахъ/ Антарамы
 Саркисовны/ жены Иоаннеса
 Нахабетовича,/ Оханова, родив-
 шейся Оханова 13 апреля 1828г. /
 скончавшейся 12 апреля 1892 г.

657. Տապանաքար, դրված է սպիտակ մտրմարե սալաքարին: Ունի 7 տող.

ԱՅՍ Է ՏԱՊԱՆ ՀԱՆԳՈՒՏԵԱՆ / ԱԳՔԻՐՄԱՆ 8Ի / ՎԱՃԱՌԱԿԱՆԻ ՈՐԴԻ /
ՊՕՂՈՍ ՑՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆ / ՈՐ ՓՈԽԵՑԱԻ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ / 1877 ԱՄԻ, ԱՊՐԻԼ 2/ 12
ԱՄԱՅ:

Լուսանկ. 172

658. Տապանաքար, վրան ագուցված մարմարե սալաքարին՝ 5 տող.
ԱՅՍ Է ՏԱՊԱՆ ՀԱՆԳՈՒՏԵԱՆ ԿՆՈԶ / ՆԱՀԱՊԵՏԻ ՕՀԱՆՈՎԻ
ՍՈՂՈՄԵՒԻ / ՈՐ ՓՈԽԵՑԱԻ 1873 ԱՄԻ 96 ԱՄԱՅ:

659. Տապանաքար, վրան ամրացված մարմարե սալաքտրին՝ 5 տող.
Здесь покойится прахъ/Арутюна Ованесовича/ Оханова,/ родившегося 14
апрѣля 1853г./скончавшегося 18 июня 1894г.

660. Տապանաքար. կենտրոնում՝ աղուցված սալաքարին՝ 6 տող.
Здесь покойится прахъ/рабы Божіева/ Маргариты Ованесовны/ Эрецпохановой/,
родившейся 12 июня 1851г. скончавшейся 18 Апрѣля 1893г.

661. Տապանաքար, վրան ագուցված սալաքտրին, խտչանշանից ներքև՝ 5 տող.
Иванъ Даниловичъ/ Татемовъ/ сконч. 27 марта 1910 г. на 66 году жизни./
миръ праху твоему/, незабвенный мужъ.

662. Կոթող, սպիտակ մարմարից. պահպանվել է միայն պատվանդանը, որի վրա՝ 8
տող.

Здѣсь/ покойится прахъ/ Хайрабеда/ Хачадурова/ Бободоглы. / скончался/ 24го
июня 1872 года/ отъ рода 35 летъ.

663. Տապանաքար, վրան ագուցված սպիտակ մարմարե սալաքարի խաչից ներքև՝
Джухеръ Назаровна/ Дзаудзукъ. сконч. 14 ноября 1901 г./ на 75 г. отъ
рода./ Мир праху твоему/, незабвенная тетя./ от благодарного племянника.

664. Նախորդի կողքին և նրա նմանությամբ տապանաքարին՝ 7 տող.
Назлы Назаровна/ Попова./ сконч. 8 мая 1887 г./ на 63 г. отъ рода./ Миръ
праху твоему/, незабвенная мать./ от скорбящего сына.

665. Դամբարան, կառուցված կարմիր տղյուսից: Արևելյան կողմին ագուցված
մարմարե սալաքարին՝ 5 տող.

Здесь покойится прахъ/ Манушакъ/ Торосовой/ сконч. 1899 г./ на 85 году
жизни.

666. Կոթող, սպիտակ մարմարից. Հարավային կողմին՝ 3 տող.
Карабетъ Сергеевичъ Луско./ Род. 12 марта 1843./ сконч. 22 февраля 1910.
Արեմտյանին՝ 1 տող.

Светлому уму.

Հյուսիսային կողմին՝ 2 տող.
Господи, да будетъ воля твоя/. Мир праху твоему, дорогой, незабвенный

мужъ, отец и братъ.

Բելգորոդ-Դնեստրովսկիի այժմ գոյություն չունեցող հայկական գերեզմանոցում կային բազմաթիվ արձանագրություններ՝ 1890, 1909, 1919 և այլ թվականներով, որոնք, ավաղ, չընդունակեցինք, մանավանդ կռահում էինք, որ մոտ գալիքում ոչնչանալու է բաց երկնքի տակ եղած այս սքանչելի թանդարանը: